

**Договір
між Україною та Республікою Індія про взаємну правову допомогу у
цивільних і господарських справах**

Україна та Республіка Індія, які далі іменуються «Договірні Сторони», сповнені бажання й надалі розвивати дружні стосунки та закріпити надання взаємної правової допомоги у цивільних і господарських справах на основі принципів національного суверенітету, рівності прав та невтручання у внутрішні справи,

виришили укласти Договір про взаємну правову допомогу у цивільних і господарських справах та домовились про таке:

**ГЛАВА I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ**

**Стаття 1
Правовий захист**

1. Громадяни Договірних Сторін мають право на такий самий правовий захист на території іншої Договірної Сторони відповідно до їхнього законодавства щодо своєї особи, своїх прав та інтересів, як і громадяни останньої Договірної Сторони.

2. Громадяни однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до її законодавства мають право на вільний доступ до суду та інших компетентних органів для подачі позовів та захисту своїх прав та інтересів щодо цивільних та господарських справ на тих самих умовах, як і громадяни останньої Договірної Сторони.

3. До юридичних осіб, місце діяльності яких знаходиться на території однієї з Договірних Сторін і які були створені згідно закону цієї Договірної Сторони, також застосовуються положення цього Договору.

**Стаття 2
Центральні органи**

1. Запити про правову допомогу надсилаються через центральні органи Договірних Сторін.

2. В Україні Центральним органом є Міністерство юстиції України. В Республіці Індія Центральним органом є Міністерство права і юстиції.

Стаття 3

Мова

1. Прохання про надання правової допомоги та додатки до нього складаються мовою запитуючої Договірної Сторони, до них також додаються завірені копії перекладу на мову запитуваної Договірної Сторони або на англійську мову.

2. Документи, отримані при виконанні запитів про допомогу, мають готоватися мовою запитуваної Договірної Сторони разом з засвідченим перекладом на англійську.

Стаття 4

Обмін інформацією

Центральні органи Договірних Сторін на запит на взаємній основі надають одне одному інформацію про своє законодавство та практику в цій країні щодо правових питань, які складають предмет цього Договору.

ГЛАВА II

НАДАННЯ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ

Стаття 5

Обсяг правової допомоги

1. На підставі цього Договору Договірні Сторони надають одна одній найширші заходи взаємної правової допомоги у цивільних і господарських справах відповідно до свого національного законодавства.

2. Допомога відповідно до цього Договору включає:

- a) вручення викликів та інших судових чи процесуальних документів;
- b) одержання доказів на підставі письмового запиту;
- c) виконання рішень, мирових угод та арбітражних рішень.

Стаття 6

Зміст запиту

1. Запит про правову допомогу має включати:

- a) назву запитуваного органу;
- b) суть справи, для якої потребуються допомога;
- c) імена, постійні адреси (місце проживання або місцеперебування), громадянство та рід діяльності сторін;
- d) інформацію, необхідну для виконання запиту;

- e) докази, які мають бути одержані, та
- f) імена і адреси осіб, яких слід опитати.

2. Якщо потрібно, до запитів додаються список запитань, що мають бути поставлені свідку чи іншим відповідним особам або повідомлення про суть того, що має бути досліджено, та документи, що стосуються таких доказів чи пояснень.

3. Запит про правову допомогу та супроводжуючі документи мають бути підписані та скріплени офіційною печаткою запитуючого органу.

4. Якщо документи, отримані запитуючим органом складені не відповідно до порядку, викладеному у пункті 1 цієї статті, запитуваний орган просить запитуючий орган надати необхідну інформацію чи документи, або негайно повертає набір документів запитуючому органу для дооформлення.

Стаття 7

Виконання запиту

1. Запит про надання правової допомоги виконується відповідно до законодавства запитуваної Договірної Сторони. Однак, запитувана Договірна Сторона дотримується спеціального способу чи процедури, які чітко зазначені у запиті, у тій мірі, в якій це не суперечить її законодавству і практиці.

2. Запити виконуються так скоро, наскільки це можливо.

3. Запитуюча Договірна Сторона, якщо вона цього бажає, повідомляється про час і місце проведення процесуальних дій з тією метою, щоб сторони, яких це стосується, та їхні представники, якщо такі є, могли бути присутні. Ця інформація надсилається безпосередньо сторонам чи їхнім представникам, якщо запитуюча Договірна Сторона запитує про це.

Стаття 8

Вручення документів

1. Запит про вручення документів має містити ім'я і повну адресу особи або осіб, яким мають бути вручені документи, та характер відповідних документів.

2. Якщо документ не може бути вручений за адресою, зазначеною у запиті про вручення, запитуваний орган вдається необхідних заходів для встановлення правильної адреси. Якщо правильну адресу встановити неможливо, запитуваний орган інформує про це запитуючий орган та повертає документи останньому.

3. Підтвердження вручення документів підтверджується відповідно до правил, що діють на території запитуваної Договірної Сторони. Вручення

підтверджується підписом особи, яка отримала документи. У підтверженні повинні бути зазначені дата і місце вручення, а також ім'я особи, якій вручено документ.

Стаття 9

Витрати

1. Кожна Договірна Сторона несе всі витрати, що виникають на її території при виконанні запиту, і не вимагатиме за це відшкодування.

2. Однак запитувана Договірна Сторона має право запитати про відшкодування:

- a) будь-яких витрат і винагород, сплачених свідкам, експертам чи перекладачам;
- b) будь-яких коштів для забезпечення явки свідків, та
- c) будь-яких коштів та витрат, що виникли внаслідок застосування спеціальної процедури на запит.

Стаття 10

Відмова у наданні допомоги

1. Правова допомога не надається, якщо вважається, що надання такої правової допомоги порушуватиме суверенітет, безпеку або громадський порядок запитуваної Договірної Сторони. Інша Договірна Сторона повідомляється про причини відмови у письмовій формі.

2. У виконанні не може бути відмовлено лише на тій підставі, що відповідно до її внутрішнього законодавства запитувана Договірна Сторона має виключну юрисдикцію по суті справи, про яку йдеться, або що її внутрішнє законодавство не надає права порушення такої справи.

Стаття 11

Виклик свідків або експертів

1. Свідок або експерт, який на виклик добровільно з'явився у компетентний орган запитуючої Договірної Сторони, не може на території цієї Договірної Сторони бути притягнутий до кримінальної відповідальності, затриманий або бути покараний у зв'язку з будь-яким злочином, скосним до прибуття на її територію.

2. Свідок або експерт втрачає цей імунітет, якщо він не залишить територію запитуючої Договірної Сторони протягом 15 днів з моменту повідомлення його/її запитуючою установою про те, що його/ її присутність не є більше обов'язковою. У цей строк не зараховується час, протягом якого

свідок або експерт не міг залишити територію запитуючої Договірної Сторони за незалежних від нього обставин.

3. Свідок або експерт, який на запит з'явився на територію запитуючої Договірної Сторони, має право одержати відшкодування від запитуючої установи своїх витрат на проїзд та коштів, пов'язаних з його перебуванням на її території. Експерт також має право на оплату проведеної експертизи. Запит повинен містити інформацію про ті відшкодування, на які має право викликана особа. Запитуюча Договірна Сторона на його прохання виплачує аванс для покриття відповідних витрат.

Стаття 12

Надання документів про особистий стан та інших документів

На запит судів чи інших компетентних органів однієї з Договірних Сторін, інша Договірна Сторона передає копії документів про особистий стан, інші документи, пов'язані з особистим статусом, майновими чи іншими інтересами відповідно до свого законодавства.

Стаття 13

Дійсність документів

1. Для цілей цього Договору документи, які складені, видані чи засвідчені та скріплені офіційною печаткою на території однієї з Договірних Сторін або інші засвідчені копії, не підлягають легалізації на території іншої Договірної Сторони.

2. Документи, видані компетентними органами Договірних Сторін мають таку ж доказову силу і на території іншої Договірної Сторони.

Стаття 14

Видача документів про особистий, сімейний та майновий стан

1. Документи про особистий, сімейний та майновий стан, необхідні для звернення про звільнення від судових витрат видаються компетентним органом Договірної Сторони, на території якої заявник має місце проживання або місце перебування.

2. Якщо заявник не має місця проживання або місця перебування на території Договірної Сторони, достатньо документу, виданого або засвідченого дипломатичною місією чи консульською установою держави, громадянином якої він є.

ГЛАВА III ВИЗНАННЯ І ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ

Стаття 15

Рішення, які підлягають визнанню та виконанню

1. Договірні Сторони взаємно визнають та виконують рішення, що набрали чинності, у цивільних та господарських справах, а також рішення у кримінальних справах в частині грошових виплат.

2. Рішення суду однієї Договірної Сторони, які за своїм характером не потребують виконання, визнаються на території іншої Договірної Сторони без спеціального провадження.

3. Процедура, що стосується визнання і виконання судового рішення, визначається згідно з законодавством запитуваної Договірної Сторони.

Стаття 16

Умови визнання та виконання

Умови визнання та виконання судових рішень визначаються законодавством запитуваної Договірної Сторони.

Стаття 17

Клопотання та процедура визнання та виконання

1. Клопотання про визнання та виконання судового рішення розглядається судом належної юрисдикції запитуваної Договірної Сторони.

2. До клопотання про визнання та виконання додаються наступні документи:

а) засвідчена копія судового рішення, офіційний документ про набрання рішенням чинності, якщо це не випливає з тексту самого рішення;

б) у випадку, якщо рішення постановлено *in absentia*, - завірена копія викликів або будь-який інший документ, який підтверджує, що відповідачу було своєчасно та в належній формі вручено повідомлення про виклик до суду;

с) довідка про часткове виконання рішення, якщо таке виконання здійснювалося раніше;

д) засвідчені переклади документів, зазначених у підпунктах (а), (б) та (с) пункту 2 цієї статті, на мову запитуваної Договірної Сторони або на англійську мову.

3. Судовий орган, компетентний у запитуваній Договірній Стороні визначати або звертати до виконання судове рішення, перевіряє

відповідність судового рішення відповідно до статті 16 цього Договору, однак не може перевіряти його по суті справи.

4. Дозвіл на виконання може стосуватися всього або частини судового рішення, якщо виконання такої частини цього рішення можливо виділити.

Стаття 18 **Визнання та виконання мирових угод**

Положення статей 15-17 цього Договору про судові рішення застосовуються і до мирових угод, затверджених судом.

Стаття 19 **Визнання та виконання арбітражних рішень**

Договірні Сторони взаємно признають і виконувати арбітражні рішення, винесені на території іншої Договірної Сторони, відповідно до Нью-Йоркської конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року.

ГЛАВА IV **ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ**

Стаття 20 **Консультації**

Будь-які ускладнення, що можуть виникнути у зв'язку з положеннями цього Договору, врегульовуються шляхом взаємних консультацій між Центральними органами Договірних Сторін.

Стаття 21 **Співвідношення з іншими міжнародними договорами**

Цей Договір не обмежує прав і зобов'язань Договірних Сторін, що випливають з інших договорів, сторонами яких є обидві Договірні Сторони.

Стаття 22 **Набрання чинності та дія Договору**

1. Цей Договір підлягає ратифікації і набирає чинності через тридцять днів після дня обміну ратифікаційними грамотами, і залишається чинним на невизначений строк.

2. Договір застосовується до будь-яких запитів про надання правової допомоги, що стосуються цивільних і господарських справ, розпочатих як до, так і після набрання ним чинності.

3. Кожна з Договірних Сторін може денонсувати Договір у будь-який час шляхом направлення повідомлення іншій Договірній Стороні. Дія цього Договору припиняється через шість місяців після отримання повідомлення про денонсацію через дипломатичні канали.

На підтвердження чого належним чином уповноважені представники Договірних Сторін підписали цей Договір.

Вчинено у місті Нью-Делі 10 грудня 2012 року у двох примірниках українською, хінді та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні, перевага надається тексту, викладеному англійською мовою.

За Україну

За Республіку Індія